

Upadek Babilonu Obj. 18

¹ Potem widziałem innego anioła zstępującego z nieba, który miał wielkie pełnomocnictwo, i rozjaśniła się ziemia od jego blasku. ² I zawołał donośnym głosem: Upadł, upadł Wielki Babilon i stał się siedliskiem demonów i schronieniem wszelkiego ducha nieczystego i schronieniem wszelkiego ptactwa nieczystego i wstrętnego. ³ Gdyż wszystkie narody piły wino szaleniczej rozpusty jego i królowie ziemi uprawiali z nim wszeteczeństwo, a kupcy ziemi wzbogacili się na wielkim jego przepychu. ⁴ I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające. ⁵ Gdyż aż do nieba dosięgły grzechy jego i wspomniął Bóg na jego nieprawości. ⁶ Odpłaćcie mu, jak i on odpłacił, i w dwójnasob oddajcie według uczynków jego; do kielicha, w którym napój mieszał, nalejcie mu podwójną miarę. ⁷ Ile sam siebie uwielbiał i rozkoszy zażywał, tyle udręki i bólesci mu zadajcie; gdyż mówi w sercu swoim: Siedzę jak królowa, wdową nie jestem, a załoby nie zaznam. ⁸ Dlatego w jednym dniu przyjdą jego plagi, śmierć i bólesci, i głód, i spłonie w ogniu; bo mocny jest Pan, Bóg, który go osądził. ⁹ I zapłaczą nad nim, i smucić się będą królowie ziemi, którzy z nim wszeteczeństwo uprawiali i rozkoszy zażywali, gdy ujrzą dym jego pożaru. ¹⁰ Z dala stać będą ze strachu przed jego męką, mówiąc: Biada, biada tobie, miasto wielkie, Babilonie, miasto potężne, gdyż w jednej godzinie nastął twój sąd. ¹¹ I kupcy ziemi płakać będą i smucić się nad nim, bo już nikt nie kupuje od nich towaru. ¹² Towaru ze złota i srebra, i drogich kamieni, i pereli, i bisioru, i purpury, i jedwabiu, i szkarłatu, i żadnego drzewa tujowego, i żadnego przedmiotu z kości sioniowej, i żadnego sprzętu z najkosztowniejszego drzewa, i z miedzi, i z żelaza, i z marmuru, ¹³ I cynamonu, i korzeni, i wonności, i mirry, i kadzidła, i wina, i oliwy, i najprzedniejszej mąki, i pszenicy, i bydła, i owiec, i koni, i wozów, i niewolników, i życia ludzkiego. ¹⁴ I owoce, których pożądała dusza twoja przypadły dla ciebie, i wszystko, co się lśni i błyszczący, zginęło dla ciebie, i nigdy już ich nie będzie. ¹⁵ Kupcy handlujący nimi, wzbogaciwszy się na nim, z dala stać będą ze strachu przed jego męką, płacząc i narzekając. ¹⁶ Tymi słowy: Biada, biada, miasto wielkie, przyodziane w bisior i w purpurę, i w szkarłat, przyozdobione w złoto i drogie kamienie, i perły; ¹⁷ W jednej godzinie zniweczone zostało tak wielkie bogactwo! I wszyscy sternicy, i wszyscy przewoźnicy, i żeglarze, i wszyscy, którzy prowadzą handel morski, przystanęli z dala. ¹⁸ I widząc dym pożaru jego, krzydzeli, mówiąc: Któreż miasto podobne jest do tego miasta wielkiego? ¹⁹ I sypali proch na głowy swoje, a płacząc i narzekając, krzydzeli: Biada, biada, miasto wielkie, na którego skarbach wzbogacili się wszyscy właściciele okrętów morskich! W jednej godzinie spustoszone zostało! ²⁰ Rozraduj się nad nim, niebo i święci, i apostołowie, i prorocy, gdyż Bóg dokonał dla was sądu nad nim. ²¹ I podniósł jeden potężny anioł kamień, duży jak kamień młyński, i wrzucił go do morza, mówiąc: Tak jednym rzutem zostanie strącone wielkie miasto Babilon, i już go nie będzie. ²² I już nie rozbrzmi w tobie gra harfiarzy ani muzyków, ani flicistów, ani trębaczy, już też nie będzie u ciebie mistrza jakiegokolwiek rzemiosła, ani już nie usłyszysz się u ciebie huku młyna. ²³ I nie zabłyśnie już w tobie blask świecy, i nie usłyszysz się w tobie głosu oblubienica ani oblubienicy; gdyż kupcy twoi byli wielmożami ziemi, gdyż czarami twymi dały się zwieść wszystkie narody. ²⁴ W nim też znaleziono krew proroków i świętych, i wszystkich, którzy zostali pomordowani na ziemi. Obj. 18:1-24

Wielki finał historii rozpoczyna się od upadku Wielkiej Nierządniczy i Wielkiego Babilonu. Trzeba zauważyć, że ten upadek nie zostanie spowodowany czynnikami naturalnymi, ale będzie efektem działania samego Boga. Obj.18 ukazuje upadek systemu politycznego, ekonomicznego i społecznego świata.

Konsumpcjonistyczny model społeczny w pewnym momencie osiągnie swoje apogeum i w oka mgnieniu ulegnie zagładzie. Życie wielu współczesnych ludzi koncentruje się na wartościach materialnych i agnostycznych. Pęd do gromadzenia, kupowania i posiadania stanowi podstawę gospodarki światowej, jest źródłem dobrobytu i zasila państwa w gotówkę i w dobra materialne. Wartość majątku jest ważnym czynnikiem oceny wartości człowieka i jego sprawności. Sukces mierzymy drogami samochodami, wielkimi willami, jachtami pełnomorskimi, jakich nikt inny nie ma. Zaś rozwój gospodarczy opiera się na szybkiej wymianie towarowej. Czym jest ona szybsza tym szybciej rosną współczynniki rozwoju gospodarczego.

Omawiany rozdział Apokalipsy jest Bożą oceną konsumpcjonizmu i budowania życia w oparciu o dobra materialne. Ten świat musi upaść a na to miejsce jak mówią następne rozdziały tej księgi, Bóg powoła nową ziemię i nowe niebo rządzące się innymi zasadami.

Anioł zniszczenia Obj.1,8,7,1-2

Słowo „Potem” jest początkiem nowej myśli i nowego rozdziału. Niezidentyfikowany anioł objawia tę nową wizję Janowi. Autorem poprzedniej wizji był anioł z grona aniołów 7 czas. Ten zaś przychodzi z innej sfery. Ten inny anioł zwiastuje inną rzeczywistość i inne proroctwo.

Interlinia pisze, że anioł ten „miał władzę wielką”, zaś brytyjka mówi o wielkim pełnomocnictwie. Ta władza jest ogromna i decyduje o losie imperium antychrysta, czyli losie Wielkiego Babilonu. Antychryst jest zbuntowanym aniołem i naprzeciwko niego staje anioł z wielkim pełnomocnictwem, który może decydować o losach świata i losach imperium zła. Boży anioł ma moc uzdrowienia świata, zmiany sytuacji na lepsze, choć ta zmiana związana będzie ze zniszczeniem złego systemu światowego. Pojawiający się anioł rozświetla ziemię chwałą Bożą, rozświetla ciemności wiszące nad światem. Jego misja jest globalna i sięga każdego zakątka świata.

Anioł zawołał wielkim głosem, w zasadzie krzyczał głośno tak, aby jego zwiastowanie dotarło do wszystkich. W tym swoim krzyku zapowiada upadek Wielkiego Babilonu, ogłasza go, jako dzieło dokonane, spełnione. Sam głos anioła wystarczy by harda Wielka Nierządnicza i jej królestwo uległo zagładzie. Ogromna moc nierządniczy, potężne armie zgromadzone na Armagedon, pycha ludzka stojąca w sojuszu z Nierządnicą ulegają destrukcji na sam głos anioła. Wystarczy jedno słowo Boga, aby upadły wszelkie ludzkie plany i zamierzenia.

Przesłanie anioła „*upadł, upadł Wielki Babilon*” mówi o zniszczeniu ostatniego wielkiego imperium światowego. To ostatnie imperium zła podzieli los poprzednich. Sam historyczny Babilon stał się miejscem niezamieszkałym przez ludzi, a w jego ruinach gnieźdzą się ptaki i zwierzęta. Tutaj upadające miasto jest siedliskiem demonów i służy za schronienie dla wszelkich duchów nieczystych. To wielkie ostatnie imperium upada na głos anioła, z woli samego Boga.

Od zawsze komentatorzy Apokalipsy zadają sobie pytania o identyfikację tego Biblijnego Babilonu. Niektórzy nieostrożni interpretatorzy zbyt pochopnie przypisywali to miano do wielkich imperiów, które przeszły już do historii. W praktyce prorockiej możemy dostrzec mechanizm ukazujący narastanie zła. Aktualne imperium ma swoich poprzedników zawierających w sobie elementy tego następnego i zapowiadające to ostatnie. W przypadku Babilonu mamy tutaj wyraźnie ukazaną tę metodę narastania do ostatecznego spełnienia.

Nazwa Babilon pochodzi ze słów pomieszanie, pogmatwanie (tak podają słowniki terminów Biblijnych). Już sama geneza nazwy niesie negatywne treści. Babilon historyczny był miastem założonym 2 600 lat przed Chrystusem, nad rzeką Eufrat. Miasto to było potężne jak na swoje czasy, miało wokół mur obronny, 250 wież i 100 bram mosiężnych. Było ośrodkiem sztuki starożytnej, rozwijało kulturę i handel, było synonimem potęgi militarnej i gospodarczej tamtych czasów. Aktualnie miasto to jest w ruinie i stanowi ciekawostkę turystyczną.

Babilon stał się potęgą militarną i gospodarczą w latach 625-538 przed Chrystusem. Narodziło się imperium, które podbiło Judeę i zniszczyło państwo zarządzane przez dynastię Dawida. Stało się dzięki temu alegorią państwa wrogiego Bogu, które stanie się realnością w czasach ostatecznych. Kolejną odsłoną tego alegorycznego państwa babilońskiego było państwo rządzone przez Antiochia Epfanesa IV, który walczył z religią judaistyczną i stał się zapowiedzią antychrysta. Potem w ten alegoryczny Babilon wcieliło się Cesarstwo Rzymskie walczące z chrześcijaństwem i preferujące cesarza, jako boga. Jest to imperium czasów Jana piszącego Apokalipsę i można dostrzec w niej wiele analogii do tego państwa. Alegorycznym Babilonem można uznać też i późniejsze imperia zła, władców próbujących zniszczyć wiarę, prześladowujących chrześcijan lub Żydów.

Kto następnym kandydatem do tego tytułu? To ostatnie wcielenie Babilonu, wroga Boga zbliża się do nas wielkimi krokami. Jednak i ta ostatnia odsłona Wielkiego Babilonu ulegnie destrukcji, gdyż tak powiedział Bóg.

Charakterystyka upadku Wielkiego Babilonu Obj.18,3-8

Zniszczenie Wielkiego Babilonu nie jest przejawem „kaprysu” Boga, ale skutkiem postępowania mieszkańców tego miastem. Powodem jest „*wino szaleńczej rozpusty*” i „*uprawianie z nim wszeteczeństwa*”. Odejście od zasad Boga, pograżenie się w bałwochwalstwie, kulcie obcych bożków, pochwalanie grzechu jest bezpośrednim powodem całego dramatu Wielkiego Babilonu. Drugim powodem była chciwość, głębokie pragnienie wzbogacenia się, bezwzględna dominacja pieniądza. Te dwa powody sprawiły, że Wielki Babilon osiągnął kres swojej egzystencji.

W wersecie 4 jest wezwanie skierowane do pozostałej przy życiu części ludu Bożego, tej resztki, która przetrwała i to pomimo tak niesprzyjającej atmosfery. Wierzący mają wyjść z tego miejsca, mają opuścić królestwo Wielkiej Nierządniczy i antychrysta. Mentalnie system wartości wiernych Bogu jest inny, są oni poddani Barankowi jakby Zabitemu, etyka wierzących jest zbudowana na wartościach dekalogu, i na przesłaniu biblijnym. Jedynym rozsądnym wyjściem jest ucieczka. Już Jezus w ewangeliach głosił taką potrzebę i wtedy to proroctwo ostrzeżenie zapewniło bezpieczeństwo wierzącym, którzy opuścili Jerozolimę w czasie oblężenia w I i II wieku. Teraz jest podobnie, zbliżający się upadek systemu gospodarczego i politycznego świata zagraża życiu wierzących i dlatego mają oni opuścić imperium zła. Prawdę mówiąc pozostawanie Kościoła w strukturach tego świata prowadzić może do liberalizacji teologii i etyki, do przyjęcia toku myślenia świata przez Kościół. Niestety tego rodzaju procesy obserwujemy od wieków. Nie tylko Kościół wpływa na zmianę postaw świata, ale niejednokrotnie to świat wpływa na teologię i wiarę Kościoła. Przykładów na to można podać wiele. Dlatego też Bóg wzywa, aby wierzący opuścili Wielki Babilon zanim nie będzie za późno.

Powód jest jeden świat przekroczył wszelkie poziomy grzeszności, grzechy świata sięgnęły nieba, to przypomina poselstwa kierowane do Izraela w Starym Testamencie. Już Amos upominał narody słowami:

*Z powodu trzech zbrodni Tyru i z powodu czterech nie cofnę tego, ponieważ ...
Am.1,9*

W miejsce Tyru Amos wstawia kolejne narody i państwa ukazując ich moralną deprawację. Na tej liście hańby znalazł się też Izrael. Ten czwarty grzech przelał szalę grzechu, te trzy, choć nietolerowane jeszcze nie powodowały poważnych skutków dla narodów, ale czwarty grzech przelał szalę gniewu Bożego. Kara stała się nieunikniona.

Podobnie w przypadku Wielkiego Babilonu nieprawości tego systemu państwowego sięgnęły nieba i kara stała się koniecznością. Następuje, więc wezwanie do zapłaty za „osiągnięcia” Wielkiego Babilonu. Ta zapłata wymierzona przez Boga będzie adekwatna do winy. Jak pisze Jan winy Babilonu zostają potępione w dwójnasób. Kielich gniewu zostanie zamieszany i wtedy dojdzie do wymierzenia dotkliwej kary.

Ta podwójna kara nawiązuje do zasad Starego Testamentu w prawie mojżeszowym istniała zasada, że kara była połączona z odszkodowaniem za poniesione straty. Stąd ta sprawiedliwa kara za grzech jest wymierzona w podwójnym wymiarze. Apokalipsa stwierdza, że tyle ile Babilon zażywał rozkoszy tyle udręki i bóleści doświadczy. Rozkosz jest tutaj synonimem grzeszności. Być może chodzi tutaj o grzechy chciwości, konsumpcjonizmu bez opamiętania, a też rozkosze natury seksualnej. Te grzechy charakteryzowały starożytne Imperium Rzymskie, dominowały w wielu imperiach późniejszych i są charakterystyczne dla współczesnego świata. Życie dla przyjemności, gdzie stanowi ona sens i sedno życia ludzkiego, to cecha współczesnego świata odrzucającego Boga i wiarę. Przyjemność zamieni się w udrękę i boleść, a cielesne uciechy w cierpienia.

Anioł wymienia trzy elementy będące przejawem pychy grzesznego świata:

- Siedzę jak królowa – przekonanie o swojej mocy panowania
- Wdową nie jestem – przekonanie o wsparciu innych w grzeszeniu
- I żałowania nie zaznam – bezwzględność i brak litości dla przeciwników, a też życie bez pokuty i bezbożne.

Dlatego też w jednym dniu Wielki Babilon spotka kara, czyli:

- Śmierć
- Boleść
- Głód

Wielki Babilon spłonie w ogniu. Na świecie żyjącym w rozkoszy pojawi się zagłada, śmierć i cierpienie powodując upadek systemu wrogiego Bogu. Stanie się tak, gdyż mocny Bóg przestanie tolerować grzech i zło i wymierzy zapłatę za niewiarę. Bóg jest zawsze zwycięzcą i tak będzie w tym przypadku.

Załamanie się całego systemu gospodarczego świata Obj.18,9-19

Od wersetu 9 widzimy obraz rozpacz i płacz władców kooperujących z Wielkim Babilonem, gdyż klęska tego państwa doprowadzi do upadku handlu i dobrobytu ekonomicznego wszystkich innych.

Świat antychrysta spotka niewyobrażalny potężny kryzys gospodarczy. Ulegnie destrukcji cała światowa gospodarka a dotychczasowe więzy gospodarcze i zależności ulegną rozpadowi. Świat już parokrotnie przeżywał tego rodzaju zjawisko. W starożytności upadło Cesarstwo Rzymskie zaburzając porządek polityczny i gospodarczy, dopiero po jakimś czasie został on odbudowany na innych zasadach. W okresie pomiędzy I a II wojną światową

przeżyliśmy załamanie gospodarcze, które spowodowało liczne bankructwa, potężne bezrobocie. W dzisiejszym świecie, w którym powiązania gospodarcze są o wiele mocniejsze, gdzie kapitał i firmy działają w różnych państwach i na różnych kontynentach, gdzie zależności gospodarcze tworzą ogromną światową sieć, takie załamanie gospodarcze jest możliwe i spowoduje niewyobrażalne zniszczenia i wielkie dramaty.

Ten ogromny kryzys związany z upadkiem państwa antychrysta doprowadzi do rozpaczyny wasali, którzy z tym państwem wiązali nadzieje na przyszłość. Wraz z państwem antychrysta upadną wszystkie inne państwa, które związane były niemi powiązań gospodarczych i społecznych. Rozkosz, jakiej wszyscy zażywali, nieograniczona konsumpcja, życie w zbytku gwałtownie zostanie zamienione w rozpacz i płacz narodów.

Bóg wypowiada nad Wielkim Babilonem swoje „biada”. To słowo oznacza sądy Boże nad grzesznikami i jest przeciwieństwem Bożego błogosławieństwa. Biada zwiastuje problemy i trudności a też zniszczenie tych, wobec których zostało wypowiedziane.

Upadek Wielkiego Babilonu będzie miał 3 aspekty:

- Upadek wymiany gospodarczej
- Upadek transportu i komunikacji
- Upadek ludzi czerpiących zyski z biznesu i wymiany handlowej

Upadek wymiany gospodarczej dotknie szczególnie wymianę towarów luksusowych typu wyroby ze złota, srebra i drogich kamieni, bisioru, purpury i szkarłatu (czyli luksusowych materiałów na ubrania), drzewa tujowego, przedmiotów z kości słoniowej, luksusowych mebli. Zanik handlu doprowadzi też do trudności ze sprzedażą cynamonu, wonności, kadzidła, wina, oliwy, mąki, mięsa, owoców a też niewolników (czyli siły roboczej świata starożytnego). Kryzys sprawi, że nie tylko skończą się dobra luksusowe, ale też dobra podstawowe - typu żywność. Zapowiadany zanik handlu niewolnikami zapowiada też potężne bezrobocie, gdy zapotrzebowanie na pracę spadnie w wyniku kryzysu.

Ten kryzys gospodarczy spowodowany upadkiem Wielkiego Babilonu raz na zawsze zakończy funkcjonowanie gospodarki opartej na niczym nieograniczonej konsumpcji. Zasada ekonomii współczesnego świata oparta o wymianę handlową, opartą na kupnie i sprzedaży raz na zawsze się załamie. Dlatego też wasale Babilonu będą stać z dala ze strachu i patrzeć się na mękę upadku państwa antychrysta płacząc i narzekając na swój los.

Konsekwencjami upadku ekonomicznego będzie upadek transportu. Cecha charakteryzującą dzisiejsze powiązania geopolityczne jest transport jako potężna dziedzina gospodarki. Co roku zwiększa się ilość ciężarówek, samolotów, okrętów i to zarówno w wymiarze wymiany gospodarczej jak i przemieszczania się ludzi. W wyniku rosnącego dobrobytu powstała duża gałąź gospodarki jaką jest turystyka. W każde lato lotniska i pociągi wypełniają się osobami, które chcą zwiedzać świat dla przyjemności. Upadek gospodarki doprowadzi też do załamania transportu i powiększy dramat ludzkości.

Jak pisze autor Apokalipsy ten kryzys państwa antychrysta będzie gwałtowny, cały proces upadku zajmie jedynie apokaliptyczną godzinę, tak, więc nastąpi nagle i z zaskoczenia dla wszystkich.

Radość z upadku Obj.18,20-24

W ostatniej części tego rozdziału widzimy alegoryczny obraz zniszczenia Wielkiego Babilonu. Ukazany jest anioł wrzucający kamień młyński do morza porównując to do zniszczenia Wielkiego Babilonu. Stolica imperium zła ulegnie zagładzie totalnej, spocznie na dnie zniszczenia.

W wyniku tego działania zaniknie muzyka rozbrzmiewająca w tym mieście, zagładzie ulegnie jakiegokolwiek rzemiosło i przemysł, teren tego miasta ogarnie mrok ciemności. Zaniknie też życie społeczne.

Powodem tak dramatycznego losu są czyny tego miasta. Kupcy wynosili się nad wszystko i wszystkich, bogacąc się niemiłosiernie kosztem innych. Prawdę mówiąc już dzisiaj można zaobserwować koncentrację kapitału, podobno niewielki procent ludzi ma więcej niż pozostała ludność świata i majątki bogatych rosą a niekoniecznie rosą majątki pozostałych. Straszny los tego miasta spowoduje też zainteresowanie mieszkańców czarami, fałszywymi prorocत्वami, bałwochwalstwem, które doprowadzi do zwiedzenia narodów.

Największym jednak przyczynkiem do upadku Wielkiego Babilonu będzie znaleziona w jego granicach krew świętych pomordowanych w wyniku prześladowań wiernych Bogu. Na końcu dziejów męczeństwo dozna zadośćuczynienia a winnych spotka zasłużona kara.

W tym obrazie wielkiej rozpacz po upadku Wielkiego Babilonu będą jednak i tacy, dla których będzie to powodem do radości. Radować się będzie niebo, prorocy, święci, apostołowie – czyli ci, którzy są Zwycięzcami w Bogu. Dla nich upadek imperium zła nie jest tragedią, ale wstępem do nowej wiecznej rzeczywistości w Bogu.

Obraz upadku Wielkiego Babilonu ukazuje zniszczenie świata wartości wrogich Bogu i jego woli. Dramat tego wielkiego kryzysu dotknie jedynie wyznawców i uzależnionych od systemu zła, tych którzy związali swoje życie i swoją nadzieję z antychrystem i jego systemem wartości. Z tego też powodu Bóg wzywa, aby Zwycięzcy żyjący w Bogu opuścili to miasto zła. Wierzący człowiek nie ma nic wspólnego z grzesznymi wartościami.

Warto zadać sobie osobiście pytanie, jak bardzo twoje życie jest zaangażowane w wartości tego świata? Czy jako wierzący człowiek trzymasz dystans do zła i grzechu? Czy wreszcie, gdy przyjdzie ten dzień chwały Boga to będziesz po właściwej stronie wydarzeń? Warto o tym pamiętać i warto dokonać właściwego wyboru dopóki nie jest za późno.